ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 17ης Νοεμβρίου 1992 *

Στην υπόθεση C-235/91,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Jose Luis Iglesias Buhigues, νομικό σύμβουλο, και τον Christopher Docksey, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, επροσωπουμένης από τον Louis J. Dockey, chief state solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της πρεσβείας της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, εξαρτώντας κάθε εισαγωγή σπέρματος βοοειδών και χοιροειδών από την κατοχή αδείας και επιβάλλοντας ορισμένους περιορισμούς στις εισαγωγές αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. C. Rodríguez Iglesias και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse και D. A. O. Edward, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έκθεση τον εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 1991, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, εξαρτώντας όλες τις εισαγωγές σπέρματος βοοειδών και χοιροειδών από την κατοχή αδείας και επιβάλλοντας ορισμένους περιορισμούς στις εισαγωγές αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 95), από την οδηγία 77/504/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1977, περί των ζώων αναπαραγωγής του βοείου είδους καθαρόαιμου γένους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/019, σ. 58), και από την απόφαση 88/124/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1988, για την κατάρτιση των υποδειγμάτων και τον καθορισμό των στοιχείων που πρέπει να αναφέρονται στα γενεαλογικά πιστοποιητικά για το σπέρμα και τα γονιμοποιημένα ωάρια των βοοειδών αναπαραγωγής καθαράς φυλής (ΕΕ L 62, σ. 32).

2 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προϋπόθεση αδείας εισαγωγής συνιστά εμπόδιο στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και ότι οι επιβαλλόμενοι από την Ιρλανδία περιορισμοί, οι οποίοι δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από κτηνιατρικούς λόγους, δεν τηρούν τις ζωοτεχνικές προδιαγραφές που έχει θεσπίσει η κοινοτική νομοθεσία.

3 Η Ιρλανδία αναγνωρίζει ότι η νομοθεσία της δεν είναι σύμφωνη προς τις κοινοτικές διατάξεις και ότι πρέπει να προσαρμοστεί προκειμένου να καταστεί σύμφωνη προς αυτές. Υποστηρίζει όμως ότι, εν αναμονή της εκδόσεως των αναγκαίων διατάξεων, η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται, στην πραγματικότητα,

σύμφωνα προς το κοινοτικό δίκαιο, το οποίο επιτρέπει εθνικά μέτρα ζωοτεχνικού και κτηνιατρικού ελέγχου, και ότι στην πράξη έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα ώστε να μην έχουν πλέον λόγο υπάρξεως οι ανησυχίες που εξέφρασε η Επιτροπή με την αιτιολογημένη γνώμη της.

4 Η επιχειρηματολογία της Ιρλανδίας δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

5 Πρώτον, το άρθρο 30 της Συνθήκης, οι διατάξεις του οποίου επαναλαμβάνονται ρητώς στους κανονισμούς 805/68 και 827/68, αποκλείει την εφαρμογή, στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, εθνικών ρυθμίσεων που απαιτούν, έστω και καθαρώς τυπικά, άδειες εισαγωγής ή κάθε άλλη παρόμοια διαδικασία (απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 1983, 124/81, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 1983, σ. 203, σκέψη 9). Δεν μπορεί να γίνει, συναφώς, επίκληση της εξαιρέσεως που προβλέπει το άρθρο 36 της Συνθήκης για λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων προκειμένου να δικαιολογηθεί, έστω και προσωρινώς, η διατήρηση της νομοθεσίας αυτής, όταν κοινοτικές οδηγίες προβλέπουν την εναρμόνιση των μέτρων που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της προστασίας της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και όταν προβλέπουν διαδικασίες ελέγχου της τηρήσεώς τους (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1979, 251/78, Denkavit, Συλλογή τόμος 1979/ΙΙ, σ. 619, σκέψη 14).

6 Οσάκις υφίστανται κοινοτικές διατάξεις που προβλέπουν διαδικασίες εναρμονισμένου ελέγχου, οι κατάλληλοι έλεγχοι πρέπει να διεξάγονται αποκλειστικά εντός του πλαισίου που έχουν διαμορφώσει οι διατάξεις αυτές.

7 Όσον αφορά τα βοοειδή, αυτά τα μέτρα εναρμονίσεως θεσπίστηκαν ιδίως με την οδηγία 77/504 και τις αποφάσεις της Επιτροπής που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή της, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η απόφαση 88/124, και με την οδηγία 87/328/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1987, για την αποδοχή στην αναπαραγωγή βοοειδών αναπαραγωγής καθαρόαιμου γένους (ΕΕ L 167, σ. 54), στη συνέχεια δε, με την οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ L 194, σ. 10).

8 Όσον αφορά τα χοιροειδή, διατάξεις της ιδίας φύσεως έχουν εκ πρώτης όψεως εναρμονίσει τους ζωοτεχνικούς και κτηνιατρικούς ελέγχους. Οι διατάξεις αυτές

υπάρχουν ιδίως στην οδηγία 88/661/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τις ζωοτεχνικές προδιαγραφές που εφαρμόζονται στα αναπαραγωγά χοιροειδή (ΕΕ L 382, σ. 36), και στην οδηγία 90/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές σπέρματος χοίρων (ΕΕ L 224, σ. 62). Οι ημερομηνίες λήξεως των προθεσμιών που προβλέπονται για τη θέση σε ισχύ των μέτρων αυτών είναι μεταγενέστερες της εκπνοής της προθεσμίας που τάσσει η αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, η οποία άλλωστε δεν επικαλείται τις ημερομηνίες αυτές στην παρούσα προσφυγή. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση όμως, η οποία αναγνωρίζει ότι η νομοθεσία της πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να αντικατασταθεί το σύστημα αδειών εισαγωγής από σύστημα πιστοποιητικών σύμφωνο προς τις κοινοτικές οδηγίες και αποφάσεις, δεν αποδεικνύει ούτε καν υποστηρίζει ρητώς ότι η νομοθεσία αυτή, καθόσον αφορά τις εισαγωγές σπέρματος χοιροειδών, μπορούσε να εμπίπτει, πριν από την οριστική θέση σε ισχύ των διατάξεων εναρμονίσεως, στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 36 της Συνθήκης.

9 Δεύτερον, το ασυμβίβαστο της εθνικής νομοθεσίας με τις κοινοτικές διατάξεις, ακόμη και με αυτές που έχουν απευθείας εφαρμογή, δεν μπορεί να αρθεί οριστικά παρά μόνο με εσωτερικές διατάξεις αναγκαστικού χαρακτήρα που έχουν την ίδια τυπική ισχύ με τις διατάξεις που πρέπει να τροποποιηθούν.

10 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την εκτέλεση των οδηγιών από τα κράτη μέλη, απλή διοικητική πρακτική, που από τη φύση της μπορεί να τροποποιηθεί κατά βούληση από τη διοίκηση και που στερείται της προσήκουσας δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά έγκυρη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 1986, 168/85, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1986, σ. 2945, σκέψη 13).

11 Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία, η οποία αναγνωρίζει ότι η εθνική της νομοθεσία πρέπει να τροποποιηθεί λόγω του ότι δεν συμβιβάζεται προς τις κοινοτικές διατάξεις που προβάλλει η Επιτροπή, δεν μπορεί να απαλλαγεί, έστω και προσωρινά, από τις υποχρεώσεις της, επικαλούμενη τόσο γενικούς λόγους υγειονομικής φύσεως όσο και το γεγονός ότι έχει θέσει σε εφαρμογή κάποια διοικητική πρακτική δήθεν σύμφωνη προς τις διατάξεις αυτές.

12 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να αναγνωριστεί η παράβαση όπως διατυπώθηκε με τα αιτήματα της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ιρλανδία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Η Ιρλανδία, εξαρτώντας τις εισαγωγές σπέρματος βοοειδών και χοιροειδών από την κατοχή αδείας και επιβάλλοντας ορισμένους περιορισμούς στις εισαγωγές αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης, από την οδηγία 77/504/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1977, περί των ζώων αναπαραγωγής του βοείου είδους καθαρόαιμου γένους, και από την απόφαση 88/124/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1988, για την κατάρτιση των υποδειγμάτων και τον καθορισμό των στοιχείων που πρέπει να αναφέρονται στα γενεαλογικά πιστοποιητικά για το σπέρμα και τα γονιμοποιημένα ωάρια των βοοειδών αναπαραγωγής καθαράς φυλής.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Due Rodríguez Iglesias Zuleeg Mancini

Joliet Schockweiler Moitinho de Almeida Grévisse Edward

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Νοεμβρίου 1992.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

J.-G. Giraud O. Due